

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119245513
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119245513.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, XXX XX I., o zaplatenie 237,03 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 13Csp/33/2019-50 zo dňa 3. septembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13Csp/33/2019-50 zo dňa 3. septembra 2019 p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 13Csp/33/2019-50 zo dňa 3. septembra 2019 žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručanou súdu prvej inštancie dňa 15.03.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 237,03 Eur s úrokom z omeškania 8 % ročne od 15.06.2017 do zaplatenia. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že právny predchodca oprávneného Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalovaný uzatvorili dňa 15.11.2012 úverovú zmluvu na poskytnutie revolvingového úveru na kreditnú kartu s úverovým rámcom 320,-- Eur, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli úverové podmienky. Uvedenú zmluvu súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tiež nemal za sporné, že na základe zmluvy boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 2.920,25 Eur, z ktorých doposiaľ žalovaný vrátil 2.683,22 Eur a že súčasným veriteľom žalovaného je žalobca.

3. Vzhľadom na to, že konanie začalo za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka (po 05.12.2018) a jeho predmetom je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd prvej inštancie predovšetkým ex offo skúmal, či žalobcom uplatnené právo nie je premlčané. Súd prvej inštancie nemal za sporné, že zmluvné strany sa v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka dohodli v § 2 Hlavy 8 Úverových podmienok na možnosti predčasného zosplatnenia úveru, pričom právny predchodca žalobcu toto právo využil. Súd prvej inštancie nemal však preukázané, že by k predčasnému zosplatneniu úveru došlo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno. Podľa tohto ustanovenia sa pre účinné zosplatnenie vyžaduje existencia omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšie ako 3 mesiace, upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatnenia úveru v

lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením a doručenie oznámenia o zosplatení úveru dlžníkovi. V tomto prípade žalobca nepredložil tzv. upozorňujúcu výzvu pred zosplatením, že ak dlžník omeškané splátky neuhradí, pristúpi veriteľ k zosplateniu dlhu. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dlžníkovi poskytuje ochranu, aby mu reálne bola poskytnutá možnosť vyhnúť sa zosplateniu úveru tým, že na základe doručenej upozorňujúcej výzvy veriteľa v poskytnutej lehote nie kratšej ako 15 dní, uhradí dlžnú časť záväzku. Hoci v právnych vzťahoch možno dojednať aj tzv. automatické zosplatenie záväzku, ku ktorému dochádza po splnení dohodnutých podmienok, takéto automatické zosplatenie záväzkov v spotrebiteľských veciach vôbec neprichádza do úvahy, nakoľko by odporovalo § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

4. Nakoľko nebolo preukázané účinné zosplatenie úveru, súd prvej inštancie dospel k záveru, že premičacia doba plynie od jednotlivých čerpaní. Žalovaný poslednýkrát čerpal peňažné prostriedky na kreditnú kartu dňa 18.10.2015, t.j. od nasledujúceho dňa začala plynúť všeobecná trojročná premičacia doba, ktorá uplynula dňa 19.10.2018. Keďže žaloba bola doručená na súd prvej inštancie až po uplynutí premičacej doby dňa 15.03.2019, v dôsledku premičania práva nebolo možné uplatnený nárok priznať. Preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol bez toho, aby bližšie skúmal zmluvu z hľadiska zákonných náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a výšku prípadného dlhu žalovaného.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s článkom 4 CSP. Nakoľko v spore úspešnejšiemu žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku plynutia premičania pri dohode o plnení dlhu v splátkach. Poukázal na skutočnosť, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným bol dohodnutý kreditný limit, ktorý bol žalovaný oprávnený čerpať vo výške 320,- Eur s tým, že v prípade čerpania bude žalovaný vzniknutý záväzok splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 4 % z dlžnej čiastky, a to vždy k 20. dňu v mesiaci. Ak súd prvej inštancie mal za to, že v danom prípade nedošlo k účinnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že žalovaný bol povinný plniť vzniknutý záväzok v dohodnutých splátkach. V súvislosti s premičaním nároku tak každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a pre každú z nich plynie samostatná trojročná premičacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Preto záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého v takom prípade plynie premičacia doba odo dňa jednotlivých čerpaní úveru nemá oporu v zákone, resp. je v priamom rozpore s § 103 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by súd prvej inštancie posudzoval začiatok plynutia premičacej doby odo dňa splatnosti jednotlivých splátok úveru, nemohol dospieť k záveru o premičaní uplatneného nároku. Preto považoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia za nepreskúmateľné.

7. K právnemu posúdeniu súdu prvej inštancie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti jeho právnym predchodcom žalobca v odvolaní uviedol, že aj v prípade, ak by žalovaný bol na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka upozornený len v podaní zo dňa 25.07.2016, t.j. v podaní, ktorým jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, tak v zmysle odbornej literatúry je takéto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v plnom súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak je spotrebiteľ v tomto podaní upozornený na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní do doby, do ktorej má pohľadávku zaplatiť. V tejto súvislosti poukázal na Občianske právo s vysvetlivkami, 1. až 4. zväzok. Bratislava: Iura Edition spol. s r.o., PLANK K. a kol. 2009., 1900 s. ISBN 80-88715-07-5, z ktorého vyplýva, že postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti pre neplnenie splátkového kalendára spotrebiteľom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nepredpokladá samostatné predchádzajúce písomné upozornenie dodávateľa na uplatnenie tohto práva. Dodávateľ môže spotrebiteľa upozorniť na uplatnenie tohto práva aj priamo v podaní, ktorým si toto právo uplatňuje. V posudzovanom prípade jeho právny predchodca využil svoje oprávnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a podaním zo dňa 25.07.2016 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplateniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie podľa § 53 ods.

9 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (dňa 25.07.2016) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala (v danom prípade splátky splatnej dňa 20.07.2016), a to za súčasného omeškania žalovaného s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali tak v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynie samostatná trojročná premlčacia doba. Pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plynie premlčacia doba od splatnosti nesplnenej splátky, v posudzovanom prípade splátky splatnej dňa 20.07.2016. Preto mal za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil návrhu trov odvolacieho konania.

8. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

10. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 15.03.2019 proti žalovanému sa domáhal zaplata sumy 237,03 Eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 237,03 Eur od 15.06.2017 do zaplata na základe Úverovej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 15.11.2012. V žalobe žalobca uviedol, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2.920,25 Eur a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 2.683,22 Eur. Žalovaná suma 237,03 Eur predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného. Na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu (platné od 21.09.2012) (ďalej len „úverové podmienky“) vyplýva, že právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol peňažné prostriedky. V zmluve o úvere si zmluvné strany dojednali výšku kreditného limitu (úverového rámca) 320,-- Eur s výškou mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky, ročnú úrokovú sadzbu 26,28 %, resp. 11,88 %, priemernú hodnotu RPMN 23,63 %. a termín splatnosti mesačnej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci. Podľa Hlavy 3, § 1 úverových podmienok revolvingový úver umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom karty. Karta má funkciu identifikačnú a platobnú. Podľa Hlavy 3, § 5 úverových podmienok maximálna čiastka, ktorú je klient oprávnený z úveru čerpať, je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Čerpanie nad rámec úverového rámca je neoprávnené a klient je povinný čiastku čerpanú nad úverový rámec na požiadanie vrátiť spoločnosti, ak nejde o prečerpanie úverového rámca z dôvodu jeho navyšovania podľa § 7 tejto Hlavy. V Hlave 3, § 7 úverových podmienok si zmluvné strany dohodli, že v priebehu trvania úverovej zmluvy je možné zvýšiť úverový rámec. Podľa § 1, Hlava 5. úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v úverovej zmluve. Podľa § 2 písm. a) Hlavy 8. úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver a všetky záväzky klienta voči spoločnosti splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok, alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Podaním zo dňa 25.07.2016 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k splateniu celého úveru vyplývajúceho z úverovej zmluvy s tým, že dlhú sumu 1.277,25 Eur mal žalovaný zaplatiť najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy. Zo žalobcom predloženej Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi jeho právnym predchodcom a ním ho dňa 14.06.2017 vyplýva, že dátum posledného čerpania peňažných prostriedkov žalovaným bol deň 18.10.2015.

11. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

12. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

13. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

14. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Cieľom citovaného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť zneužívaniu predčasnej splatnosti pohľadávky v režime podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Pre účinné zosplatnenie pohľadávky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je však potrebné, aby boli splnené kumulatívne všetky tri zákonné podmienky, a to že právo na zosplatnenie celej pohľadávky veriteľ môže uplatniť najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky, dodávateľ v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatnením pohľadávky upozornil spotrebiteľa na výkon tohto práva a doručenie tohto upozornenia spotrebiteľovi.

19. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že z obsahu predmetného spisu nevyplýva, že si žalobca (jeho právny predchodca) nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to, že by v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením pohľadávky upozornil žalovaného na zaplatenie dlžnej pohľadávky. Podanie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 25.07.2016, ktorým vyzval žalovaného na splatenie celého dlhu najneskôr do 15 dní nie je možné považovať za splnenie zákonnej podmienky vyplývajúcej z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka totiž odporuje tomu, aby bol dlžník upozornený jediným vyhlásením, že je v omeškaní a zároveň tým istým oznámením vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa tohto ustanovenia upozornenie na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka musí byť vykonané osobitne vopred v lehote nie kratšej ako 15 dní. Odvolací súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že nesplnenie tejto povinnosti má ten následok, že žalobca (resp. jeho právny predchodca) v danej veci nemohol platne uplatniť právo na zaplatenie celej pohľadávky, a preto premlčacia doba v danom prípade plynie od jednotlivých čerpaní.

20. Odvolací súd mal tiež z obsahu spisu preukázané, že žalovaný poslednýkrát čerpal peňažné prostriedky na kreditnú kartu dňa 18.10.2015. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že nasledujúceho dňa od posledného čerpania peňažných prostriedkov žalovaným, t.j. od 19.10.2015 začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 19.10.2018. Žalobca tiež v predmetnej veci žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosť, s ktorými splátkami sa žalovaný dostal do omeškania. Súd prvej inštancie preto dospel k správne mu záveru, že žaloba podaná žalobcom na súde prvej inštancie dňa 15.03.2019 bola podaná po uplynutí premlčacej doby na jej uplatnenie, t.j. po 19.10.2018.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 251 CSP súd prvej inštancie.

23. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).